

[Borgbjerg.]

Valg havde holdt sin Styrke; men det gjorde det jo ikke. Men jeg finder alligevel, at det er rimeligt, at ethvert Parti bliver repræsenteret. Vi vil gerne fra vor Side medvirke til, at det radikale Venstre ogsaa bliver repræsenteret her, selv om det ikke strengt taget kan gøre Krav derpaa efter Grundlovens § 45.

Det ærede Medlem Hr. Vejen tilføjede, at nu havde der vist sig en Kurre paa Traaden — det var ikke hans Udtryk; men det var Meningen med det — mellem Socialdemokraterne og de Konservative, som ellers var enige om at gennemføre denne Sag; nu havde det vist sig, at vi ingenlunde var enige. Jeg kan derom dels henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen nu sagde; og dels kan jeg for egen Regning sige, at det forekommer mig, at den lille Tale, det ærede Medlem holdt, var i høj Grad at trække en Sag ved Haarene. Det var saa søgt det hele, som det paa nogen Maade kunde være; det var saa anstrengt i Argumentationen, at man kunde mærke, at det ærede Medlem og Flertallet af hans Partis Medlemmer var lede og kede af hele Situationen; og det skulde nu have Udtryk. De var kede af den, ogsaa af den Grund, at de ikke har kunnet holde Partiet helt samlet, hverken i det andet Ting eller her. Det skulde nu have Udtryk; og saa fandt man paa denne besynderlige og anstrengte Maade, at nu skulde det her være godtgjort, at der ikke kunde tænkes noget Samarbejde kirkepolitisk mellem Socialdemokraterne og de Konservative om *Sagen* — om Forholdet mellem Kirken og Staten —, fordi der havde vist sig en Uenighed om, hvorvidt nogle Forudsætninger fra 1925 bestaar den Dag i Dag, angaaende Rigsdagens Valg af disse 8 Medlemmer! Jeg tror, det er ganske unødvendigt at imødegaa denne Argumentation, der er, som man ser, ikke Spor af reelt Indhold deri.

Det ærede Medlem Hr. Vejen føjede til, at nu havde det vist sig, at Socialdemokraterne vil bruge Magten. Jeg har i Udvalget udtalt, og jeg gentager det her, at vi fra vor Side er særdeles villige til at anerkende det rimelige og retfærdige i, at alle Partier repræsenteres i Udvalget, og det staar vi ved. Jeg ved ikke, om det kan kaldes at bruge Magten; og jeg ved ikke, om

Venstre er den rette til at tale derom. Jeg har ikke vidst, at Venstre var bange for at bruge Forholdstalvalget til at gøre sin Indflydelse gældende ved Nedsættelse af Udvalg eller Nævn eller Kommissioner; snarere har jeg en ret bestemt Forestilling om, at da Venstre skulde vælge Medlemmer til dette Folketingsudvalg om denne Sag, søgte de i høj Grad at benytte Flertalsmagten til at holde enhver ude, som kunde mistænkes for ikke at ville gaa netop den Vej, som Flertallet vilde. At det er mislykkedes for dem, at de tog fejl, at der skete noget bag efter, som overraskede dem, idet de ikke tilstrækkelig havde ransaget Samvittighed, Nyre og Hjerter blandt alle deres Partifæller, det er en Sag for sig. At her skulde være Tale om Magtmisbrug, ja, det skal der en Oprevhed i Sindelaget og en Forvirring i Hjernen til at faa fat paa, som kun kan skyldes den hele ubehagelige Situation, Venstre selv har sat sig i ved denne Lejlighed.

J. Oskar Andersen: Jeg skal ikke blande mig i Diskussionen om Magtmisbrug; det forekommer mig, at den Sag, vi her behandler, ligger noget udenfor det sædvanlige politiske. Jeg kender ikke nærmere til, hvorledes Forhandlingen mellem det radikale Parti og Socialdemokratiet har været med Hensyn til Udvalgsbesættelsen tidligere, men det er ganske givet, at Forudsætningen for dette Udvalg har været, at Repræsentanter for Politikerne skulde forhandle sammen med de kirkelige Repræsentanter, og som ogsaa fremhævet af den ærede Ordfører (Borgbjerg) er det rimeligt, at et Parti, der dog endnu er et stort Parti her paa Rigsdagen, repræsenteres. Jeg kan imidlertid godt forstaa, at Partiet ikke just ønsker at komme ind ved en saadan Naadeshandling fra anden Side; selv om det er meget smukt af Socialdemokratiet at fremsætte et saadant Tilbud, kan jeg i alt Fald vel forstaa, at man fra radikal Side, naar Forholdet mellem de to Partier er saa kærligt, som det i Øjeblikket synes at være, ikke er særlig tilbøjelig til at modtage Gaver af denne Art. Jeg mener stadig, det er et Retfærdighedskrav, der her gøres gældende, naar man henviser til, at man under Forhandlingen om Sammensætningen af dette Udvalg maa til-